

JUSTYNA NAWROT

Kierunki zmian w prawie o bezpieczeństwie morskim

Streszczenie

W artykule poruszono kwestię zmian w ustawie o bezpieczeństwie morskim, która w ciągu niewielu lat swojego obowiązywania doczekała się już kilku nowelizacji. Omawiana w artykule nowelizacja z 2015 r. jest jednak najobszerniejszą i największą nowelą.

Pojęcie bezpieczeństwa morskiego ma zdecydowanie szersze znaczenie niż jeszcze kilkadziesiąt lat temu. Mimo że aspekty publicznoprawne prawa morskiego są dużo młodszym „krewnym” aspektów cywilnoprawnych, to właśnie materia szeroko pojętego bezpieczeństwa morskiego rozwija się obecnie najdynamiczniej. Jak wskazano w artykule, morskie prawo prywatne sięga starożytności, podczas gdy regulacje publicznoprawne narodziły się dopiero po katastrofie liniowca Titanic w 1912 r. Jednak to nie prawo prywatne, ale właśnie publiczne prawo morskie stanowi, jak się wydaje, największe wyzwanie legislacyjne. Rosnąca liczba międzynarodowych i unijnych regulacji dotyczących bezpieczeństwa morskiego skłaniać powinna polskiego ustawodawcę do rozważenia opracowania kompleksowej ustawy dotyczącej prawa bezpieczeństwa morskiego, obejmującej systemowo przedmiotową materię. Rozważania przeprowadzone w artykule stanowią podsumowanie zmian wprowadzonych przez polskiego ustawodawcę w ostatniej nowelizacji ustawy o bezpieczeństwie morskim oraz próbę pogłębionej analizy nowego stanu prawnego i wskazania pewnych ogólniejszych wniosków *de lege ferenda* w przedmiotowej materii. Analiza prowadzona jest w szerszym kontekście, z uwzględnieniem zmian w prawie międzynarodowym i Unii Europejskiej.

Słowa kluczowe: bezpieczeństwo morskie – administracja morska – Kodeks ISM – międzynarodowe konwencje morskie – konwencja SOLAS